

terminadas corporaciones populares se halla ya en el ocaso y que el próximo bienio habrán de ser los elementos de izquierda los que nuevamente habrán de gobernar.

Angel PRUNEDA

Páginas de los regeneradores

El millón de los autobuses

«Aunque tratándose de la administración municipal de Barcelona, sometida al dominio de la «Lliga» regionalista, queda ya poco que decir, fué ayer objeto de grandes comentarios entre la gente política la grave denuncia formulada desde las columnas de nuestro querido colega «El Imparcial» por su redactor-corresponsal en la capital del Principado el antiguo y honrado periodista D Adolfo Marsillach.

Después de relatar lo ocurrido en el Consejo barcelonés al adjudicar el servicio de autobuses para la ciudad, añade:

«Ni «Dia Gráfico», ni ningún periódico, que nosotros sepamos, ha dicho que cuatro días antes de la concesión del monopolio de los autobuses un ex teniente de alcalde regionalista, en el despacho del señor Ventosa y Calvell y en presencia de éste, pidió al gerente de la Compañía de tranvías, el señor marqués de Foronda, un millón de pesetas para que retirara su solicitud el peticionario insolvente, o traspasar el negocio a la Compañía de tranvías o para que ésta quedase con las manos libres para hacer lo que más le conviniese.

Con este millón tal vez se hubiera encontrado inadmisibile la solicitud del monopolio de los autobuses.

El marqués de Foronda indignado, se negó a la entrega de los 200.000 duros.

Tan cierto es todo esto que, que si a ello se nos obliga, responderemos de nuestras afirmaciones ante los Tribunales de justicia.

Cerrada al aludido ex teniente de alcalde de la caja de la Compañía de tranvías, se concedía el monopolio de los autobuses con el voto en contra de todas las minorías del Consistorio.»

¡Completamente renovador!

(De «La Libertad»)

No cal fer-hi comentaris

Fa pocs dies que el Marquès d'Olèrdola va mostrar al Congrés el «célebre» rebut que en Cambó firmà al Banc de Barcelona, per la suma de DEU MIL DUROS, a *cuenta de mayor cantidad*.

Ara en Foronda no ha afluixat la mosca i s'ha indignat. Naturalment!...

Visca Catalunya!...

¡¡Viva la España grande!...

Visquin els negocis bruts!!!...

Viscaaaa!!!!...

Llaaa.. pissosos!!!!!!...

La «farándula» lliguera

Si rasqueu una mica als homes de la Lliga, sempre els hi veureu el llautó.

En Massó i Llorens, malgrat la satisfacció acomodaticia d'en Puig i Cadafalch, és indubtable que en l'incident del Ritz, va ficar, com vulgarment es diu, «els peus a la galleda.»

Certes actituds són molt lloables si el que les adopta pot fer-ho amb gallardia i sens temensa del «què diràn.»

El senyor Massó i Llorens acceptà una subvenció de l'«odiós» Estat espanyol per a estudiar a Londres no sabem quin assumpte, i, en sol licitar-ho, segurament devia fer-ho per mitjà d'una instància escrita amb l'armoniosa.

Per altra part, segurament que també sollicità en castellà, l'empleo de professor de la Escola Industrial de Vilanova i Geltrú, plaça que ocupà, segons sap tothom, per l'extraordinari mèrit (?) de donar unes lliçons de no recordem quina assignatura, a un Centre Catòlic

Podria dir-nos, el capítol de l'última fornada lliguera, en quin idioma parla el seu superior, el director de dita Escola, senyor Riquelme? Segurament deu fer-ho en castellà i del més acaramelat.

Més encare. Com vol, el fiero Massó i Llorens, que creiem en la seva catalanitat, quan no fa molts dies declarà, en «El Dia Gráfico», que tot el seu programa polític es condensava a apoiar a en Bertràn i Musitu, ministre de la Corona en aquells dies?

I per si això fos poc, hem de citar un fet, que, a pesar de ser català l'idioma oficial de la Mancomunitat, aquest «almogàver» de *pour rite*, no fa pas molts dies, volgué fer el savi parlant en anglès al vice-almirall de l'Esquadra; aquell anglès que havia après a Londres amb diners regalats per l'«odiós» centralisme de Madrid.

Per a acabar, un concell, senyor Massó i Llorens: està molt bé defensar sempre nostre hermós idioma, però no està gens bé, que el senyor Bertràn i Musitu, el seu jefe, que parla per tot el dia el castellà a la Porta del Sol de Madrid, a les rambles de Barcelona, i fins en l'escalf de la família, l'afii a vostè a representar papers tan ridicals com el que ocasionà l'incident llastimós de l'Hotel Ritz, fa pocs dies.

Aqueixa farándula política, quan intenta alguna estridència, algún cop d'efecte, no fa res més que ensenyar el llautó.

I, encare el llautó fos de bona llei; el més trist es que resulti. . *sevillanol*

UN PÀGÉS DE VILANOYA

NOTETES

En Santiago de Riba, o el seu *paleta*, tracta, la passada setmana, de l'embarg de la Mancomunitat, pedra angular de la reorganització lliguera en el districte, i ho fa en forma que si no fes riure, faria pena, car dona pasta per a ridicolitzar-los amb la seva filosofia barata i redacció llastimosa.

Ara resulta que la millor prova de que nostre Ajuntament és un mal pagador, és la de que quan va efectuar-se l'embarg, sols varen trobar dinou cèntims en la caixa municipal.

Això, sembla més obra d'un *manobra* que d'un *paleta* (i que no s'ofengui en Compte i ens perdoni en Miru, per mor de la competència), ja que el no haver-hi diners en Caixa, és prova evident d'haver-se fet qualques pagaments, i el què pagà, no és mal pagador.

Ei, si no disposen el contrari.

A Mollet hi ha un *frescales*, que es diu *Jordi* i que se li dona de poeta; i en parlar de la constitució d'una sucursal de la Lliga, diu que volen fer *cultura i patriotisme* (amb cursiva).

Si no parlés d'ànima catalanesca, llengua plena d'energia, de la Mancomunitat i «corridas de toros», pot-ser l'hauriem prèns en sèrio; perquè, cavallers, el final és tràgic;

«que al butxí *ques s'hi atreveixi* se li osqui la destrai.»

Ara, que «Jordi Fraginals», tenim la seguretat, fa la *réclame* d'uns plats escollits de l'hostal «La Marinette», on varen banquetejar. L'altre dia els amics d'en Santiago de Riba.

Nostre estimat director, don Joan Brunet, s'assaja en el maneig del sabre, car s'ha enterat que el vailet d'en Jaume Joseph va enfutismar-se perquè EL DEMOCRATA s'havia donat compte de la seva creixensa, i vol portar-lo «al camp del honor».

I quina culpa hi tenim, pobrets de nosaltres, si en Miru Matamoros, en fer les obres de cal Ros va pendre mida amb en Camillo i ara resulta un esquifiment!

Els polítics de «Gent d'ara» ens fan avinent que la Mancomunitat ha començat l'arranjament del carrer de Sant Roc, per a demostrar que en Puig i Cadafalch no sent animadversió amb els que no paguen.

No, si en això hi estem conformes; la Mancomunitat mira amb més rezel als qui estan al corrent de les obligacions imposades a sòn caprici, que no aquells que, veient les seves maquinacions caciquistes, li oposen obstacles.

Si para muestra basta un botón, vegi's el què ha fet amb Canovelles, que ha pagat el Contingent fins a l'últim cèntim: aplaçar indefinidament la construcció de la carretera. I la nos-